

### Fatoumata Diawara & Roberto Fonseca

At Home (Live in Marciac)

Jazz Village/Harmonia Mundi

AFROLATIN JAZZ

\*\*\*\*\*

Het tijdens het Franse jazzfestival in Marciac opgenomen *At Home* is een uitmuntende liveregistratie van het concert van de jonge Malinese diva Fatoumata Diawara en een van Cuba's toppianisten Roberto Fonseca. Al in de openingstrack *Sowa* (van Fatoumata's debuut *Fatou*) spettert de energie van de plaat af. Het is geweldig Fatoumata's vocals te horen, ingebed in Fonseca's superbe AfroCubaanse jazztunes. In Fonseca's *Connection* weet Fatoumata haar Malinese lyrics perfect in deze Cubaanse latinjazzkraker te passen. Het nummer roept associaties op met wijlen maestro Cachao, de legendarische Cubaanse bassist. In *Yemaya* gaan beiden helemaal los, in *Real Family* zegt Fatoumata "La femme doit etre libre". Ze draagt prachtig bij met haar songs *Clandestin* (van Fatou) en het nieuwe *Neboufo*. Ook haar begeleiders Sekou Bah (gitaar) en Drissa Sibide (n'goni) krijgen de kans te excelleren naast Fonseca en zijn Cubaanse collega's. Dit smaakt naar meer!

Rik van Boeckel

worden gezongen door de drie zangeressen: Sarah Klens, Elina Silova en Laura Polence. De vocalen, ook twee keer die van Heyndels zelf, worden afwisselend als meer- en éénstemmige partijen en solistisch ingezet. De sfeer is qua klank eerder folkachtig, door het grote aandeel van de met elkaar verweven vocalen, en doet ook wel eens aan het werk van Laurie Anderson denken. Het thema van *Beat Beat* blijft je na één keer luisteren

nog lang achtervolgen. Een concept dat veel mogelijkheden biedt voor verdere ontwikkelingen.

Ken Vos



### J.B. Hutto & His Hawks

Hawk Squat

Delmark (Music & Words)

BLUES

\*\*\*\* 1/2

Het idee voor dit, tussen 1966 en 1968 opgenomen en in '68 op lp uitgebrachte album, ontstond in Turner's Lounge (1951-1979), een 'een-blind-paard-zou-er-geen-schade-doehonk', onder een L-station (de metro) op 39th en Indiana, in Chicago's south side getto. J.B. Hutto (1926-1983), die wekelijks de tent op stelten zette, speelde er al lang niet meer toen Bob Koester, producer van dit album, er in '79 aan ons tafeltje in slaap sukkelde. Het is de funky clubsfeer die deze, met live-, studiokieken en extra takes opgesmukte cd ademt. Twaalf maten, drie akkoorden, ruig schurende stem, versterkers op tien en een striemende, grillende slide over een basis van slaggitaar, bas en drums. Gasten Sunnyland Slim (toetsen) en Maurice McIntyre (sax) geven het sausje. Extra track *I'll Cry Tomorrow* plus outtakes is een fraai staaltje van een nagenoeg uitgestorven rudimentaire stijl.

Rien Wisse



### K Trio

Vindstig  
TryTone

JAZZ & IMPRO

\*\*\*\*

*Vindstig* is het vierde album van dit interna-

tionale trio, dat vanuit Amsterdam opereert. Pianist Kristjan Martinsen komt uit IJsland en lijkt het grootste aandeel te hebben in hoe de band klinkt. Bassist Pat Cleaver (Verenigd Koninkrijk) en drummer Andris Buikis (Letland) vormen nu eens eenheid met en dan weer een klankbord voor de pianist. De titel, IJslands voor windniveau, doet een soundscapeachtige context verwachten, maar dat is slechts ten dele het geval. De sfeer verschilt sterk per stuk: er zijn lichtvochtig swingende romantische thema's, maar ook heftige, abstracte noiseachtige klankcombinaties. Dit is compacte, ritmisch wendbare muziek die vrijwel nooit een voorspelbaar verloop heeft. Het meest extreme voorbeeld daarvan is het laatste stuk, dat in het midden plotseling geheel van karakter verandert. Als het zo uitkomt, wordt er ook gedubbeld op trombone, melodica en fluit. De afzonderlijke stukken vormen geen eenheid, maar suggereren eerder verschillende wijzen waarop je thema's kunt ontwikkelen.

Ken Vos



### Kapok

Glass To Sand  
Kerfstok Records/Coast to Coast

JAZZ/FUNK/POP

\*\*\*\*

*Glass To Sand* is het derde album van Kapok,

het trio van hoornist Morris Kliphuis, gitarist Timon Koomen en drummer/pianist/vibrafonist Remco Menting. "Muziek die tegelijkertijd overal en nergens op lijkt, en die het tapijt steeds weer onder de voeten van de luisteraar vandaan trekt", zeggen de heren op hun website. Zulke formuleringen gebruiken jonge musici vaker, maar in dit geval dekt de vlag de lading. Kapok heeft een interessant mengsel gevonden van jazzinvloeden, pop en funk, ongewone rolverdelingen en intrigerende doorsteekjes naar andere oplossingen. Dat doen ze op dit album niet steeds als trio; het titelstuk laat nog vier blazers horen, en ook saxofonist Mete Erker (*Flagstones*) en toetsenist Niels Broos (*Haphop*) doen elk mee aan een stuk. Het blijft een unieke vondst, dit trio met een hoornist als 'leading blower', hoewel bijvoorbeeld Koomen ook in dat opzicht een dragende rol heeft, bijvoorbeeld in *Roadside Picnic*.

Coen de Jonge



### Karsu

Colors  
SuMusic  
JAZZ

\*\*\*\* 1/2

Op haar nieuwe album *Colors* laat de Nederlands-Turkse zangeres en pianiste Karsu

## Cd's

Dönmez een nog meer volwassen geluid horen dan op *Confession* (2012). Dat blijkt al op de twee pittige eerste songs *All For Me* en *Monday* waarna Karsu in de mooie ballad *Turn It Around* (de eerste single) gas terugneemt. De muziek werd gecomponeerd door het producersduo Nelson & Djosa. Karsu laat zich opnieuw van haar jazzy kant zien, maar op *Colors* zijn ook meer invloeden uit de popmuziek te horen en uiteraard vergeet Karsu haar Turkse roots niet: die hoor je terug in het poppy *Domates Biber Patlican*. Voor de andere Turkse nummers schreef ze de teksten zelf. Erg mooi is *Coffee Around Nine* dat een bijzondere mix is van jazz, pop en world. "I want diamonds around my soul", is een opvallende regel uit het jazzy en catchy *Diamonds*. En ze sluit dit kleurrijke album af met het fraaie *I'm In Love!*

**Rik van Boeckel**



**Achim Kaufmann**

Later

Pirouet

**SOLOPIANO**

\*\*\*\* 1/2

De Duitse pianist Achim Kaufmann (1962) woonde van 1996 tot 2009 in Amsterdam, om daarna naar Berlijn te verkassen. Ook dezer dagen werkt hij nog samen met Nederlandse musici, bijvoorbeeld

in enkele groepen met bassist Wilbert de Joode. Dit album doet hij geheel solo. Kaufmann speelde in de Kyberg Studio te Oberhaching twaalf stukken, waarvan er twee van Herbie Nichols zijn, een van Ellington en een van Monk. Verder besluit de pianist met een oude hit van Bob Dylan, *It's All Over Now, Baby Blue*, dus eenkennig is hij qua repertoirekeuze niet. Vijf composities zijn van zijn eigen hand; een ervan heet *Dave*, een kittig huppelend stuk, dat zeker niet het minste van dit album is. Op sommige momenten gaat Kaufmann nogal impressionistisch te werk, met name op zijn eigen *Callista Snow No. 2* en *Moon Dripping*. Maar als hij *Shuffle Montgomery* (Nichols) of *Misterioso* van Monk te pakken neemt, gaat alle aandacht uit naar de harmonische aspecten.

**Coen de Jonge**



**Wim Kegel with Marc van Roon**

Drumwise

Buzz/Challenge

**JAZZ**

\*\*\*\* 1/2

Toen drummer Wim Kegel dit project bedacht, vond hij ongetwijfeld dat de drumset qua klank centraal moest staan. Toch is de muziek expliciet melodieus en staat zijn technisch

kunnen niet centraal. Er bestaat namelijk slechts een handjevol drumsoloalbums die ook interessant zijn voor niet-drummers. Pianist Marc van Roon zorgt er mede voor dat de context altijd toegankelijk blijft met een speelwijze die de ritmische kern niet afzwakt. Zo krijgen ook langzame stukken extra spanning mee. Als je behoort tot de kleine minderheid van bezitters van goede SACD-spelers dan is het helemaal likkebaarden, want wat er aan nuances aan klanken is opgenomen, is een openbaring. Kegel zoekt hier geen muzikale grenzen op: hij wil laten horen hoeveel mooie details liggen opgesloten in de aanraking van zijn instrumentarium. Het repertoire is stilistisch mooi afwisselend, met heldere originals van zowel Kegel als Van Roon naast enkele bekende stukken met als hoogtepunt Ellingtons *Fleurette Africaine*.

**Ken Vos**



**Seckou Keita**

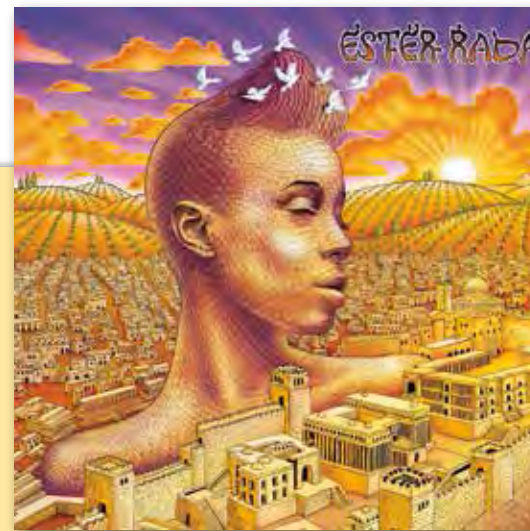
22 Strings 22 Cordes

ARC Music

**AFRIKAANS**

\*\*\*\*

Seckou Keita behoort tot de nieuwe generatie West-Afrikaanse koraspelers. De uit de Casamance (Senegal)



**Ester Rada**

Ester Rada

Harmonia Mundi/Discograph

**WORLD/SOUL**

\*\*\*\*

De uit Joods-Ethiopische ouders geboren Israëliische zangeres Ester Rada laat op haar titelloze debuut een sterke en weldadige mix horen van Ethio-jazz, soul, funk, r&b en reggae. Ze klinkt als een hedendaagse soulzangeres; de muziek is bijzonder rijk en gevarieerd, vooral ook door de pittige brasspartijen. Zo begint *Life Happens* met Ethiopische melodielijnen, klinkt net als in de broeierige openingstrack de mesenko, een traditioneel Ethiopisch snaarinstrument. In *Sorries* zingt Ester over een subtiele reggaegroove. Het in het Amhaars gezongen *Nanu Ney* is regelrechte Ethio-funk en roept associaties op met Mulatu Astatke. Het is een van de weinige songs die Ester niet zelf heeft geschreven. Het rocky *Lose It* klinkt heel feestelijk, het funky *Bad Guy* is een regelrechte hit. Ook in ballads als *Could It Be* is Ester Rada erg sterk. Op dit melodisch zeer afwisselende en ijzersterk geproduceerde album laat de zangeres horen dat ze veel in huis heeft.

**Rik van Boeckel**

afkomstige Keita onderzoekt op *22 Strings* wat het is om een modern musicus te zijn met zeven eeuwen van muzikale traditie achter zich. De 22-snarige kora heeft zo'n tonale rijkdom en die spreidt hij in alle rust ten toon, op een hele andere manier dan Toumani Diabaté. Hij brengt de korastijlen van Senegal, Gambia, Guinee-Bissau en Mali samen en laat af en toe zijn zachtmoedige stem horen zoals in het

wondermooie *Kana-Sila*. Toumani Diabaté vergeleek ooit de diversiteit aan korastijlen met de verschillende dialecten van een taal. En zo speelt Seckou Keita de korataal van de Casamance, de streek in het zuiden van Senegal waar ik voor het eerst betoverd werd door de warme klanken van het instrument, meditatief zoals in *Tatono* en melancholiek zoals in *Mandé*.

**Rik van Boeckel**